

WIADOMOŚCI BANKU POLSKIEGO

(Drukowane jako rękopis).

Rok III.

WARSZAWA, DNIA 31 MAJA 1926 R.

Nr. 10.

T R E Ś Ć :

Ruch służbowy	str. 77	Określenie gatunków drzewa wywozowego	str. 78
Unieważnione akcje Banku Polskiego	" 77	Wystawianie zaświadczeń walutowych w złotych	" 78
Zawiadamianie Dyrekcji Banku o niewywiązywaniu się przez firmy akredytowane ze zobowiązań eksportowych	" 77	Sytuacja walutowa w Europie	" 79
		Handel zagraniczny Polski	" 80

Ruch służbowy.

Zwolnienie ze służby.

Jadwiga Biskupska z Oddziału w Piotrkowie i Brunon Litewski z Oddziału w Ostrowie.

Przeniesienia.

Czesław Wojtkiewicz, Zastępca Dyrektora Oddziału w Radomiu, przeniesiony do Oddziału Głównego w charakterze urzędnika; Tadeusz Słomka z Łodzi do Ostrowa i Tadeusz Rojewski z Oddziału Głównego do Rybnika.

Unieważnione akcje Banku Polskiego.

(Dział I Spisu Okólników).

Numer kolejny	Imię i nazwisko pierwszego akcjonariusza	O d c i n k ó w		Numery akcji
		sztuk	po akcji	
46.	„St. Zajcher i Pawelczak”	2	2	403355/8
47.	Towarzystwo Ubezpieczeń „Orzeł”	10	5	655401/450

Zawiadamianie Dyrekcji Banku o niewywiązywaniu się przez firmy akredytowane ze zobowiązań eksportowych.

(Dział XII Spisu Okólników)

Z odpisów listów Oddziałów do Izb Skarbowych wynika, że niektóre Oddziały odstępują sprawy eksporterów akredytowanych w Banku Polskim, a niewywiązujących się ze zobowiązań walutowych, kompetentnym Izdom Skarbowym, nie stawiając do Dyrekcji Banku wniosku o wstrzymanie danej firmie kredytu (Wiadomości Banku Polskiego Nr. 8 z dnia 30 kwietnia 1926 r., str. 60).

Wobec powyższego poleca się, ażeby sprawy niewywiązywania się ze zobowiązania eksportowego firm akredytowanych w Banku Polskim Oddziały kierowały do Wydziału Zagranicznego Dyrekcji, przed odesłaniem ich do Izby Skarbowej.

Określenie gatunków drzewa wywozowego.

(Dział XII Spisu Okólników).

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1926 r. (Monitor Polski Nr. 19 z dnia 25 stycznia 1926 r.) nie zawiera bliższego określenia poszczególnych gatunków wywożonego drzewa, za które waluta eksportowa winna być odprzedawana Bankowi Polskiemu. Ze względu na możliwie dokładną kontrolę wartości eksportowanego drzewa według cen, podanych w powołanem obwieszczeniu, przy wydawaniu przez Oddziały zaświadczeń walutowych, określiło Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych w piśmie z dnia 27 maja 1926 r. L. 1498 poszczególne gatunki drzewa w sposób następujący:

1. **Drewno opałowe** — stanowi drzewo szczapowe lub okrągłe, nieokorowane, długości do 1·1 (jeden i jedna dziesiąta) metra.

2. **Długoce i kłody** — są to nieobrobione pnie drzew (strzały) w całych długościach lub ich części nie krótsze niż dwa (2) m przy drewnie liściastem i trzy (3) m przy drewnie iglastem oraz grubości, przenoszącej 20 (dwadzieścia) cm w cieńszym końcu.

Przy długościach do ośmiu (8) m włącznie pnie takie lub ich części otrzymują nazwę kłód (kloców), przy długościach większych, nazywają się długocami. Długocce i kłody bywają nieokorowane lub okorowane na czerwono (bez obnażenia drewna).

3. **Żerdzie** — są to strzały cienkie, okorowane lub nie, dowolnej długości, mające w odległości 1 metra od grubszego końca najwyżej 14 cm.

4. **Kopalniaki** są to cienkie kłody sosnowe, jodłowe i świerkowe o grubości do dwudziestu (20) cm włącznie w cienkim końcu czysto lub nawet półczysto (t. j. chociażby z pozostawieniem wąskich pasków łyka i kory) okorowane na całej powierzchni, o długości do ośmiu (8) metrów.

5. **Słupy telegraficzne i telefoniczne** — są to kłody lub długocce sosnowe, jodłowe, świerkowe i dębowe o średnicy do dwudziestu (20) cm włącznie w cienkim końcu, czysto (do białego drewna) okorowane, zazwyczaj z sęków gładko oczyszczone i od siedmiu i pół (7·5) do dwunastu (12) m długości.

6. **Słupy do przewodów elektrycznych** — są to długocce z tych samych gatunków drewna i obrobione podobnie, jak słupy telegraficzne, lecz o średnicy do dwudziestu czterech (24) cm w cienkim końcu i dłuższe niż dwanaście (12) m. Słupy te powinny być zupełnie proste; w każdym razie strzałka krzywizny nie powinna przenosić 10 cm w środku słupa.

7. **Kloce (kłody) belgijskie** — są to kłody dębowe, okorowane lub nie, o długości od dwóch i sześć dziesiątych (2·6) m do dwóch i ośm dziesiątych (2·8) m i o średnicy od dwudziestu pięciu (25) do trzydziestu trzech (33) cm w cienkim końcu. Używane są w Belgji na wyrób podkładów kolejowych.

8. **Papierówka okrągła** — jest to drewno świerkowe i jodłowe w stanie okrągłym (wałki) czysto okorowane, dowolnej średnicy i długości do 1·2 m, względnie do 2·2 m (podwójne), rzadziej 2·50.

Papierówka łupana jest to drewno świerkowe i jodłowe łupane, o długości do 1·2 m, względnie 2·2 (podwójne), czysto okorowane i gładko oczyszczone z sęków, czem się różni od drewna opałowego łupanego (w szczapach).

Przy wymierzaniu drewna dopuszcza się pewne odstępstwa od powyżej wymienionych wymiarów (tolerancję), wynoszące jeden (1) cm w grubości drewna i dziesięć (10) cm w długości, o ile ilość sztuk, przekraczających wymiary wskazane, jest nieznaczna (nie przenosi 10% całego ładunku).

Wystawianie zaświadczeń walutowych w złotych.

(Dział XII Spisu Okólników).

W miarę spadku kursu złotego zobowiązania eksportowe, opiewające na złote, zmniejszają się i w rezultacie eksporter ma możność wpłacenia mniejszej ilości waluty eksportowej.

W związku z powyższem winny Oddziały wystawiać zaświadczenia walutowe na złote tylko w razie przedstawienia umowy lub korespondencji, z których wynikałoby, że cena sprzedażna umówiona jest w złotych.

Powyższe postanowienie nie ogranicza prawa eksportera wywiązania się ze zobowiązania, opiewającego na walutę zagraniczną, przez udowodnienie otrzymania należności w złotych zagranicznego pochodzenia (Okólnik Nr. 19 z dnia 12 kwietnia 1926 r., punkt C II.), przyczem przy księgowaniu złote przelicza się według kursu dnia, w którym złote zostały postawione do dyspozycji eksportera, względnie były przywiezione do kraju.

Sytuacja walutowa w Europie.

Konsolidacja stosunków walutowych w Europie w roku 1925 czyniła bardzo szybkie postępy. W całym szeregu państw, których waluty jeszcze w roku 1924 podlegały wahaniom, zdołano dokonać stabilizacji kursów, w szczególności w Jugosławii, na Węgrzech, w Estonii i w Portugalii a wreszcie pod koniec roku w Belgii i we Włoszech. Danja i Norwegia uczyniły znaczny krok w kierunku doprowadzenia swych walut do parytetu. Tylko frank francuski, leja rumuńska i drachma grecka w dalszym ciągu wykazywały tendencję zniżkową.

Zachwianie się kursu złotego w końcu lipca roku ubiegłego było pierwszym etapem na drodze ponownego pogorszenia się walut europejskich. W marcu roku bieżącego zachwiał się czerwonec oraz frank belgijski, w połowie maja lir włoski. W ciągu stosunkowo krótkiego czasu nastąpiło zachwianie się kilku walut, co wskazuje na jedną wspólną zasadniczą przyczynę tego zjawiska. Istotną przyczyną spadku wszystkich powyższych czterech walut jest deficyt bilansu płatniczego spowodowany niedostatecznym dopływem kredytów zagranicznych. Pomijając Rosję, która poza Niemcami ma inne źródła kredytowe zamknięte, wszystkie pozostałe państwa: Polska, Francja, Belgja i Włochy starały się o uzyskanie kredytu u głównego dostawcy kapitałów t. j. w Stanach Zjednoczonych, lecz bez powodzenia. Są znane trudności, jakie ma Polska w ulokowaniu na rynku amerykańskim skromnej ilości obligacyj. Starania Francji o uzyskanie kredytu interwencyjnego zakończyły się niedawno bez rezultatu. Belgja czyniła zabiegi o uzyskanie 150 milionów dolarów dla przeprowadzenia pełnej reformy walutowej. Klauzule, stawiane przez bankierów amerykańskich, spowodowały rozbicie rokowań i stały się przyczyną zachwiania się kursu franka belgijskiego w połowie marca r. b. Opinia publiczna we Włoszech wiąże ostatni spadek lira w połowie maja z niepowodzeniem lokaty obligacyj na sumę 100 milionów dolarów na rynku amerykańskim za pośrednictwem banków grupy Morgana.

Poza powyższą zasadniczą przyczyną zachwianie się każdej waluty było wywołane przez odrębne lokalne lub międzynarodowe czynniki. Kurs złotego załamał się w końcu lipca ubiegłego roku pod wpływem nieurodzaju w 1924, pogorszenia się konjunktury wywozowej węgla i cukru, liberalizmu celnego i niedopisania drugiej transzy pożyczki dillonowskiej. Bezpośrednią przyczyną ostatniej gwałtownej zniżki franka francuskiego był negatywny wynik rokowań Ministra Skarbu francuskiego z amerykańskimi i angielskimi grupami finansowymi o pożyczkę dla podtrzymania kursu franka oraz poniżej omówiona defenzywa funta angielskiego, a następnie lira włoskiego. Tak samo frank belgijski zachwiał się głównie pod wpływem niepomyślnych wiadomości o przebiegu rokowań w sprawie pożyczki zagranicznej oraz operacyj giełdowych Londynu.

Kurs lei rumuńskiej z braku równowagi bilansu płatniczego regularnie spada co miesiąc o kilka procent. Rząd rumuński, nie mogąc uzyskać odpowiednio wysokich kredytów zagranicznych, stara się zrównoważyć bilans płatniczy drogą surowych ograniczeń importu. Niezwykle silny spadek lei rumuńskiej na początku maja był spowodowany w dużym stopniu lokalną spekulacją na zniżkę kursu lei rumuńskiej.

Początek zachwiania się kursu lira włoskiego przypada na okres rzucania przez Anglię znacznych zapasów walut obcych dla podtrzymania kursu funta sterlingów, poważnie zagrożonego przez strajk powszechny w Anglii. Defenzywa funta angielskiego wymagała tak silnych operacyj giełdowych, jakich dotąd nie знаła historia walutowa. Londyn rzucił na rynek rozporządzalne zapasy dewiz różnych krajów celem skupu funtów i dolarów. Masowa podaż poderwała jednak tylko wspomniane waluty, co jest dowodem, że ich podstawy były słabe. W szczególności zwraca uwagę załamanie się lira, stabilizowanego od 8 miesięcy na poziomie około 121 lirów za 1 funta. Lir przejściowo obniżył się do 140 za 1 funta, następnie drogą wyzbywania się dewiz francuskich prawie odzyskał swą stratę, a współcześnie znowu wykazuje tendencję zniżkową.

Co do początku załamania się kursu czerwoneca trudno sobie wyrobić właściwy pogląd, ponieważ prasa sowiecka nie podaje na ten temat wiadomości, a kurs czerwoneca oficjalnie jest utrzymywany na poziomie parytetowym. Prawdopodobnie brak zaufania w Rosji do stałości kursu czerwoneca jest wywołany przez nadmierny wzrost emisji państwowych pieniędzy papierowych, silny spadek zapasów walutowych w „Gosbanku“ i poważny wzrost cen na rynku wewnętrznym pomimo światowej tendencji zniżkowej.

Sytuacja walutowa Europy w maju posiada znamiona gwałtownego kryzysu. Słabe waluty się zachwiały, a mocniejsze musiały użyć rozporządzalne fundusze na swą obronę. Wyłoniła się niebywała dotąd walka walut o strategii, zbliżonej do operacyj wojennych. Jest to wyraz dużego pogorszenia się sytuacji gospodarczej Europy, wyczerpanej z kapitałów obrotowych i zadłużonej ponad miarę wobec Stanów Zjednoczonych Ameryki.

HANDEL ZAGRANICZNY POLSKI.

Załączone tablice dają możność zorientowania się w tendencjach rozwoju bilansu handlowego. Obroty handlowe z zagranicą nie mogą posiadać stałej, niezmiennej tendencji rozwoju, ponieważ zależą od szeregu rozmaitych czynników, a przede wszystkim od wahań sezonowych w obrocie towarowym. Pod względem stopnia ulegania wpływom sezonowym należy w Polsce odróżniać dwie grupy towarów, a mianowicie artykuły spożywcze i zwierzęta z jednej strony, a surowce i wyroby przemysłowe z drugiej strony. Przywóz i wywóz surowców i wyrobów przemysłowych naogół podlega stosunkowo niewielkim wahanom sezonowym. Natomiast silne są wahania w grupie artykułów spożywczych i zwierząt zwłaszcza po stronie wywozu.

W grupie artykułów spożywczych zwraca uwagę wzrost importu owoców oraz ryb i śledzi w miesiącach zimowych, owoców również i na wiosnę. Natomiast wywóz artykułów spożywczych w ogromnej większości koncentruje się w jesieni i w miesiącach zimowych. Eksport zboża rozpoczyna się we wrześniu i kończy się około lutego. Tylko w roku bieżącym wzmagą się eksport zboża do Niemiec na wiosnę, co stoi w związku z wyczerpaniem się zapasów żyta w Niemczech. Wywóz cukru przypada również na miesiące zimowe i rozpoczyna się w końcu października. Jesienią i zimą jest stosunkowo silny eksport zwierząt oraz mięsa, chmielu, paszy i ziemniaków. Tylko wywóz jaj zwiększa się na wiosnę i maleje w miesiącach zimowych. W rezultacie obroty handlowe z zagranicą w grupie artykułów spożywczych są najmniejsze w lecie, a ponieważ wywóz tych artykułów stanowi około 40% eksportu, więc wywóz posiada bardzo wyraźne znamiona sezonowości. To jest przyczyną, że wobec bardziej równomiernego importu bilans handlowy z reguły na jesień i w zimie układa się korzystniej, niż na wiosnę i w lecie.

Przywóz surowców i wyrobów przemysłowych w ogólnej sumie nie podlega wahanom sezonowym, ponieważ najpoważniejsze artykuły przywozu, t. j. materiały i wyroby włókniste, odzież i konfekcja posiadają właściwie dwa sezony: wiosenny i jesienny. Import futer w stosunkowo dużych rozmiarach na jesieni, a zwłaszcza zimą oraz silny import nawozów sztucznych na wiosnę sprawiają, że przywóz surowców i wyrobów przemysłowych jest największy na wiosnę, najmniejszy — w lecie. Eksport zaś surowców i wyrobów przemysłowych jest w dosyć poważnym stopniu zależny od sezonu budowlanego. Wywóz drzewa zwiększa się na wiosnę i w letnich miesiącach, podobnie eksport części żelaznych do budowy domów. To zwiększenie eksportu jest zrównoważone przez silny wywóz węgla w jesieni i w zimie, częściowo również przez wzrost eksportu tkanin w lecie i w jesieni. W rezultacie wywóz tej grupy towarów jest najmniejszy w lecie, w miesiącach lipcu i sierpniu. Ponieważ import surowców i wyrobów przemysłowych jest również najmniejszy w lecie, a największy na wiosnę, więc bilans importu i eksportu tych artykułów jest dla Polski najbardziej niekorzystny w okresie wiosennym.

Obok powyższych sezonowych wahań w handlu zagranicznym można wyodrębnić sześć najważniejszych czynników, które w bieżącym roku gospodarczym odegrały poważną rolę w ukształtowaniu się bilansu handlowego:

1) Urodzaj zboża w roku 1925 w bardzo znacznym stopniu przyczynił się do zwiększenia eksportu w bieżącym okresie gospodarczym; jednocześnie odpada import zboża i mąki, który obciążał bilans handlowy w pierwszej połowie ubiegłego roku.

2) Co do konjunktury gospodarczej, wyrażającej się w zmianach cen, w ubiegłym roku dotkliwie dał się odczuć spadek cen głównych artykułów eksportowych: węgla i cukru oraz wzrost cen zboża, które musiała Polska importować ze względu na nieurodzaj. W roku bieżącym bardzo pomyślną okolicznością jest spadek cen bawełny i wełny o 25%. Z tego tytułu bilans handlowy układa się korzystniej mniej więcej o 10 milionów złotych w zlocie, ponieważ import materiałów i wyrobów włóknistych stanowi bardzo poważną pozycję w przywozie (w I półroczu 1925 r. wynosił przeciętnie 48 milionów złotych miesięcznie).

3) Wyższa niż w ubiegłym okresie gospodarczym ochrona celna działa hamująco na przywóz wyrobów gotowych i powoduje ogólne zmniejszenie wartości przywozu.

4) Kryzys gospodarczy przyczynia się do zaktywizowania bilansu handlowego przez zmniejszenie importu niektórych artykułów, a przede wszystkim surowców i wyrobów przemysłowych. W ten sposób w ostatnim kwartale roku ubiegłego oraz w styczniu i w lutym roku bieżącego, t. j. w okresie najsilniejszego kryzysu bilans przywozu i wywozu surowców i wyrobów przemysłowych dawał poważną nadwyżkę, chociaż Polska, jako kraj więcej rolniczy, niż przemysłowy, w normalnych warunkach więcej przywozi tych artykułów, niż wywozi.

5) Zatarg celny z Niemcami tylko w bardzo małym stopniu przyczynił się do aktywizacji bilansu handlowego. Jakkolwiek zakaz importu zmniejsza przywóz fabrykatów niemieckich, jednak zamknięcie niemieckiego rynku zbytu dla znacznej ilości towarów polskich, dla których Niemcy były najpoważniejszym odbiorcą (węgiel, nafta, drzewo w stanie obrobionym, wyroby cynkowe i żelazne) musiało się odbić ujemnie na rozmiarach polskiego eksportu.

6) Spadek kursu złotego przez większą drożyznę towarów zagranicznych w porównaniu z krajowymi działa w kierunku zmniejszenia importu, a równocześnie przyczynia się do poważnego zwiększenia eksportu. Wprawdzie ogólna wartość wywozu surowców i wyrobów przemysłowych spada, lecz wpływa na to zatarg celny z Niemcami. Jeżeli z ogólnej sumy wywozu surowców i wyrobów przemysłowych wyodrębni się wywóz do Niemiec od wywozu do innych krajów, to okazuje się, że spada tylko eksport do Niemiec, natomiast eksport do innych krajów wzrósł bardzo poważnie zgodnie z następującym zestawieniem w milionach złotych w złocie:

	Ogółem	do Niemiec	do innych krajów
I i II kwartał 1925 r. ¹⁾	226,3	126,6	105,7
III „ „	200,3	60,1	140,2
IV „ „	190,0	51,7	138,3
I „ 1926 r.	174,9	41,8	153,1

Z całej powyższej analizy wynika, że mija najmniej pomyślny wiosenny okres bez deficytu w bilansie handlowym, co pozwala wyrazić opinię, że i w okresie przednówka dalsza wymiana towarowa z zagranicą kształtować się będzie dodatnio, a wybitniejszej poprawy bilansu należy oczekiwać po realizacji zbiorów.

Tablica 1. Zestawienie ogólne.

W milionach złotych w złocie.

Rok i miesiąc	O G Ó Ł E M			Artykuły spożywcze i zwierzęta			Surowce i wyroby przemysłowe		
	przywóz	wywóz	bilans	przywóz	wywóz	bilans	przywóz	wywóz	bilans
1924 I	80,9	83,4 ²⁾	+ 2,5 ²⁾	10,9	27,3	+ 16,4	70,0	56,1 ²⁾	— 13,9 ²⁾
„ II	107,1	99,3 ²⁾	— 7,8 ²⁾	23,7	24,7	+ 1,0	83,4	74,6 ²⁾	— 8,8 ²⁾
„ III	123,4	102,6 ²⁾	— 20,8 ²⁾	27,9	26,8	— 1,1	95,5	75,8 ²⁾	— 19,7 ²⁾
„ IV	141,5	112,0 ²⁾	— 29,5 ²⁾	24,4	26,9	+ 2,5	117,1	85,1 ²⁾	— 32,0 ²⁾
„ V	148,1	112,9 ²⁾	— 35,2 ²⁾	23,5	30,7	+ 7,2	124,6	82,2 ²⁾	— 42,4 ²⁾
„ VI	112,1	89,5	— 22,6	17,0	15,8	— 1,2	95,0	73,7	— 21,3
„ VII	96,9	80,6	— 16,3	17,7	15,9	— 1,8	79,2	65,7	— 14,5
„ VIII	81,3	63,4	— 17,9	12,7	17,6	+ 4,9	78,6	45,8	— 32,8
„ IX	112,7	94,7	— 18,0	22,0	22,3	+ 0,3	90,7	72,4	— 18,3
„ X	151,0	109,0	— 42,0	37,0	30,8	— 6,2	114,0	78,2	— 35,8
„ XI	145,0	123,0	— 22,0	32,9	47,4	+ 14,5	112,1	75,6	— 36,5
„ XII	178,6	135,6	— 43,0	43,1	63,9	+ 20,8	135,5	71,7	— 63,8
1925 I	169,1	107,5	— 61,6	39,2	32,1	— 7,1	129,9	75,4	— 54,5
„ II	150,7	103,0	— 47,7	37,6	32,5	— 5,1	113,1	70,5	— 42,6
„ III	190,1	120,5	— 69,6	55,1	41,7	— 13,4	135,0	78,8	— 56,2
„ IV	182,4	89,6	— 92,8	55,9	21,7	— 34,2	126,5	67,9	— 58,6
„ V	185,8	105,9	— 79,9	61,2	26,3	— 34,9	124,6	79,6	— 45,0
„ VI	170,0	103,7	— 66,3	57,8	23,2	— 34,6	112,2	80,5	— 31,7
„ VII	180,4	86,9	— 93,5	79,4	15,5	— 63,9	101,0	71,4	— 29,6
„ VIII	113,5	100,6	— 12,9	26,8	28,5	+ 1,7	86,7	72,1	— 14,6
„ IX	64,6	96,6	+ 32,0	8,2	39,8	+ 31,6	56,4	56,8	+ 0,4
„ X	69,4	114,0	+ 44,6	13,2	45,1	+ 31,9	56,2	68,9	+ 12,7
„ XI	67,3	123,0	+ 55,7	16,9	55,0	+ 38,1	50,4	68,0	+ 17,6
„ XII	47,6	106,4	+ 58,8	10,0	53,3	+ 43,3	37,6	53,1	+ 15,5
1926 I	47,0	109,3	+ 62,6	11,5	53,3	+ 41,8	35,5	56,0	+ 20,5
„ II	47,6	90,7	+ 43,1	11,8	29,9	+ 18,1	35,8	60,8	+ 25,0
„ III	73,4	88,2	+ 14,8	16,2	30,1	+ 13,9	57,2	58,1	+ 0,9
„ IV	68,3	93,8	+ 25,5	11,3	39,7	+ 28,4	57,0	54,1	— 2,9

¹⁾ Przeciętnie kwartalnie.

²⁾ Po uwzględnieniu poprawek dla węgla.

Tablica 2. Artykuły spożywcze i zwierzęta.
W milionach złotych w złocie.

Rok i miesiąc	P						W						
	zboże i mąka	owoce	R herbata, kawa, kakao	Z ryby, śledzie i raki	Y tytuń i wyroby	Ó różne	zboże i mąka	cukier	Y jaja	W mięso	Ó zwierzęta	Z różne	
1924	I	0,7	1,4	0,9	2,2	2,4	3,3	3,1	21,3	0,0	0,0	0,2	2,7
"	II	3,3	2,7	3,1	2,4	3,4	8,8	3,7	17,4	0,1	0,0	0,1	3,4
"	III	3,8	5,6	1,9	3,7	1,2	11,7	4,9	18,0	0,0	0,0	0,2	3,7
"	IV	5,0	4,7	2,8	1,8	2,0	8,1	4,1	16,8	0,3	0,0	0,1	5,6
"	V	4,3	4,4	2,9	1,3	2,0	8,6	5,4	14,6	3,2	0,0	2,1	5,4
"	VI	5,9	1,7	1,5	0,6	1,4	5,9	3,1	4,9	1,9	0,0	4,3	1,6
"	VII	5,2	0,9	2,7	1,7	1,0	6,2	3,5	3,4	2,0	0,0	5,4	1,6
"	VIII	3,6	0,2	1,6	1,3	1,3	4,7	5,4	1,4	2,7	0,2	6,4	1,5
"	IX	4,8	0,4	3,7	3,7	2,0	7,4	7,7	1,4	3,8	0,4	7,2	1,8
"	X	12,5	2,4	3,9	4,0	2,7	11,5	8,6	5,4	1,6	0,4	8,3	6,5
"	XI	9,6	3,0	2,5	5,0	3,1	9,7	9,3	20,4	0,6	3,6	7,3	6,2
"	XII	9,8	6,7	3,0	6,6	7,1	9,9	5,4	38,2	0,0	9,0	5,3	6,0
1925	I	10,9	4,0	2,9	4,9	8,4	8,1	3,9	6,4	0,1	10,5	5,6	5,6
"	II	15,6	3,7	2,4	4,5	5,8	5,6	1,7	9,6	2,4	8,7	6,9	3,2
"	III	25,6	3,9	4,3	6,7	5,7	8,9	0,8	15,8	4,0	9,0	8,8	3,3
"	IV	33,1	4,4	3,3	3,1	3,9	8,1	0,5	6,2	2,4	5,0	5,6	2,0
"	V	41,1	3,3	3,4	1,2	2,1	10,1	0,5	3,5	7,6	4,4	8,7	1,6
"	VI	41,2	1,7	3,4	1,3	4,2	6,0	0,4	2,3	5,4	4,2	8,8	2,1
"	VII	62,1	0,4	3,4	1,5	4,7	7,3	0,3	2,0	2,3	1,4	7,5	2,0
"	VIII	8,1	0,3	4,4	3,7	4,0	6,3	11,9	0,1	4,0	0,6	8,5	3,4
"	IX	0,6	0,6	1,8	0,9	1,1	3,2	19,6	1,1	5,3	0,5	8,6	4,7
"	X	0,5	1,5	1,8	0,8	2,4	6,2	16,8	3,1	5,0	1,1	12,1	7,0
"	XI	0,7	1,2	2,7	1,9	3,3	7,1	18,8	11,9	3,5	2,2	11,5	7,1
"	XII	0,5	0,9	1,8	1,5	3,1	2,2	19,8	13,5	3,9	2,2	7,5	6,4
1926	I	0,7	0,9	2,4	1,6	3,6	2,3	18,7	13,5	2,7	4,0	9,2	5,2
"	II	1,3	0,8	2,4	3,1	2,0	2,2	8,3	4,5	2,9	2,7	7,2	4,3
"	III	1,4	1,6	3,1	2,0	3,4	4,7	3,7	5,8	6,3	3,2	7,5	3,6
"	IV	1,3	1,3	2,4	0,9	1,6	3,8	9,2	9,9	8,9	3,4	3,7	4,6

Tablica 3. Surowce i wyroby przemysłowe. — Przywóz.

W milionach złotych w złocie.

Rok i miesiąc	Metale i wyroby metalowe	Maszyny i aparaty	Instrumenty, przrządy, środki komu- nikacji	Materiały i wyroby włókniste			Odzież i konfekcja	Skóry i futra	Obuwie skórzane	Chemikalija	Różne	Ogółem
				bawełna, wel- na i przędza	tkaniny wel- niane i baweł- niane	inne						
1924	I	7,2	5,5	27,4	2,4	1,9	1,6	4,8	0,6	4,6	6,2	70,0
"	II	5,2	6,9	27,2	4,8	3,6	2,5	2,8	0,8	10,4	9,1	83,4
"	III	6,9	6,6	28,1	7,0	4,5	5,0	8,1	2,0	8,5	8,3	95,5
"	IV	6,9	6,5	40,7	9,8	6,3	5,4	9,3	2,8	9,9	9,6	117,1
"	V	7,0	7,9	35,2	11,1	9,4	7,9	8,6	4,0	9,0	11,4	124,6
"	VI	9,4	10,0	25,4	5,9	6,4	5,3	4,7	3,7	6,3	9,4	95,0
"	VII	7,8	9,5	13,4	5,0	5,9	4,4	5,1	2,7	7,1	8,9	79,2
"	VIII	10,7	6,7	8,5	4,8	3,2	5,2	7,2	2,8	4,7	7,2	78,6
"	IX	7,6	7,1	13,5	8,9	4,4	8,0	12,3	4,3	7,0	10,6	90,7
"	X	7,5	9,4	27,2	8,8	4,9	7,8	10,4	4,5	9,0	15,0	114,0
"	XI	7,7	7,4	27,1	7,3	5,1	6,9	13,9	2,9	8,6	14,5	112,1
"	XII	10,1	10,2	31,9	8,1	5,9	8,5	14,0	3,9	11,4	19,1	135,5
1925	I	11,0	10,0	37,2	8,0	6,3	9,3	7,1	2,6	11,5	16,9	129,9
"	II	6,5	8,5	36,5	8,4	5,0	8,9	4,7	3,7	8,9	13,3	113,1
"	III	10,5	9,5	34,8	11,5	5,3	9,7	6,5	4,1	17,3	17,2	135,0
"	IV	10,4	10,2	30,8	11,5	6,7	8,9	6,2	5,5	9,1	17,1	126,5
"	V	9,7	14,2	26,9	11,4	7,2	8,1	7,2	4,0	8,0	17,2	124,6
"	VI	10,7	14,1	27,2	8,6	5,7	4,1	8,0	2,4	7,7	14,3	112,2
"	VII	7,3	11,2	25,1	6,2	4,1	2,4	8,0	1,1	11,6	14,0	101,0
"	VIII	8,0	8,6	22,8	5,8	4,7	3,0	6,3	1,9	8,1	10,7	86,7
"	IX	4,6	6,5	16,1	2,4	2,7	1,9	4,4	0,9	5,3	8,2	56,4
"	X	4,6	6,3	15,1	1,7	4,9	2,4	2,9	1,2	5,0	8,5	56,2
"	XI	6,2	4,4	12,3	1,5	3,1	1,7	4,1	1,3	4,4	8,0	50,4
"	XII	3,7	4,2	9,4	1,0	2,8	1,4	2,2	0,7	3,2	6,0	37,6
1926	I	3,2	3,7	10,3	1,1	2,9	1,0	1,8	0,3	3,5	5,2	35,5
"	II	2,7	3,4	11,3	0,6	2,0	0,7	1,4	0,1	5,4	5,8	35,8
"	III	4,6	4,3	18,4	1,6	2,0	1,3	2,6	0,6	9,5	8,7	57,2
"	IV	4,9	4,6	17,5	1,8	2,9	1,4	2,4	0,5	10,6	7,7	57,0

Tablica 4. Surowce i wyroby przemysłowe. — Wywóz.
W milionach złotych w złocie.

ROK I MIESIĄC	Drzewo	Węgiel	Nafta	Cynk i wyroby	Inne metale i wyroby	Tkany wełniane i bawełniane	Inne materiały włókniste	R ó ż n e	O g ó ł e m
1924									
I	7,1	12,2*)	4,7	3,1	4,2	10,6	5,6	8,6	56,1*)
II	4,9	19,5*)	6,0	6,1	6,8	11,6	10,4	9,3	74,6*)
III	6,4	17,6*)	7,7	6,4	9,3	6,8	11,0	10,6	75,8*)
IV	11,1	19,3*)	7,3	9,2	8,3	6,2	12,0	11,7	85,1*)
V	15,4	26,8*)	6,0	6,7	9,6	3,4	6,8	7,5	82,2*)
VI	11,7	19,5	5,1	5,6	7,8	4,4	4,8	14,8	73,7
VII	12,5	15,9	5,5	3,8	6,1	8,7	5,3	6,9	65,7
VIII	9,8	7,4	5,5	3,0	2,8	2,9	5,7	8,7	45,8
IX	8,9	18,5	5,8	6,1	6,5	7,2	7,5	11,9	72,4
X	13,7	17,8	9,9	5,9	6,8	7,8	6,3	10,0	78,2
XI	18,1	16,2	8,0	5,2	4,5	6,9	5,6	11,1	75,6
XII	17,5	15,6	6,5	5,8	4,0	2,8	8,3	11,2	71,7
1925									
I	16,2	14,5	6,3	6,2	4,9	3,4	9,8	14,1	75,4
II	13,8	13,0	5,5	5,6	5,6	5,0	7,6	14,4	70,5
III	21,5	14,5	5,7	6,4	5,1	5,4	6,8	13,4	78,8
IV	20,5	13,5	4,6	7,7	4,8	4,4	5,0	7,4	67,9
V	24,6	13,1	5,2	9,4	9,6	3,0	5,3	9,4	79,6
VI	25,6	15,5	7,2	8,8	6,7	3,2	5,0	8,5	80,5
VII	24,3	8,2	7,8	6,6	2,9	8,3	4,2	9,1	71,4
VIII	24,8	10,1	4,2	6,0	2,7	8,6	5,2	10,5	72,1
IX	13,6	9,3	3,7	5,7	2,3	8,4	5,9	7,9	56,8
X	16,1	10,5	6,3	7,9	3,3	9,3	5,5	10,0	68,9
XI	15,8	12,3	5,4	8,0	4,3	3,1	8,1	11,0	68,0
XII	11,4	11,3	5,3	3,9	2,9	4,1	6,3	7,9	53,1
1926									
I	13,0	11,4	5,2	6,4	2,1	3,5	5,8	8,6	56,0
II	15,5	9,9	5,5	10,3	3,1	1,7	6,9	7,9	60,8
III	17,1	9,7	5,6	6,9	3,1	2,7	4,2	8,8	58,1
IV	19,3	9,8	5,0	6,8	2,3	1,4	3,2	6,3	54,1

*) Wartość eksportu węgla oszacowano inaczej niż w oficjalnych publikacjach, które opierają się na cenach zbytu wysłanych w okresie od stycznia do maja 1924 r. Wartość eksportu węgla według obliczeń urzędowych wynosiła w styczniu — 26,6, w lutym — 32,8, w marcu — 28,2, w kwietniu — 28,7, w maju — 38,9 milionów złotych.